Vlaams Parlement

stuk **1560** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 11 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid en het decreet van 30 april 2009 tot wijziging van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden

Verslag

namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme
uitgebracht door mevrouw Khadija Zamouri

verzendcode: BIN

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder.

Vaste leden:
mevrouw Karin Brouwers, de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Jan Verfaillie;
de heren Stefaan Sintobin, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;
de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder;
de heer Kurt De Loor, mevrouw Els Robeyns;
de heren Lieven Dehandschutter, Willy Segers;
mevrouw Patricia De Waele;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:
mevrouw Vera Jans, de heer Jan Laurys, mevrouw Valerie Taeldeman, de heer Johan Verstreken;
de dames Katleen Martens, Marleen Van den Eynde, de heer Wim Wienen;
de heer Marc Vanden Bussche, mevrouw Khadija Zamouri;
mevrouw Fatma Pehlivan, de heer Jurgen Vanlerberghe;
mevrouw Lies Jans, de heer Karim Van Overmeire;
de heer Peter Reekmans;
mevrouw Mieke Vogels.

Toegevoegde leden:
de heer Christian Van Eyken.

Stukken in het dossier:
1560 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

I. Toelichting door de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand 4

1. Planlastendecreet 4

2. Huidig Integratiedecreet 4

3. Consequenties voor het Integratiedecreet 4

4. Uitvoeringsbesluit 5

II. Algemene bespreking 5

1. Vragen en opmerkingen van de commissieleden 5

1.1. Tussenkomst van mevrouw Khadija Zamouri 5

1.2. Tussenkomst van mevrouw Fatma Pehlivan 6

1.3. Tussenkomst van de heer Ward Kennes 6

1.4. Tussenkomst van mevrouw Linda Vissers 7

2. Antwoorden van de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand 8

III. Artikelsgewijze bespreking 10

IV. Eindstemming 10

De Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme besprak op 29 mei en 5 juni 2012 het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid en het decreet van 30 april 2009 tot wijziging van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER GEERT BOURGEOIS, VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

1. Planlastendecreet

Minister *Geert Bourgeois* herinnert aan het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringslasten aan lokale besturen kunnen worden opgelegd, het zogenoemde Planlastendecreet. Dat decreet heeft tot doel de vermindering van het aantal afzonderlijke sectorale plannen op basis van de lokale meerjarenplanning, de afstemming van de verschillende wijzen van totstandkoming van de sectorale plannen, een vermindering van het aantal planverplichtingen en een afname van het detailniveau van de planverplichtingen. Dit komt erop neer dat er wordt aangestuurd op resultaten en dat er vertrouwen wordt gegeven aan de gemeenten om hun beleid te bepalen. Dit gaat gepaard met meer transparantie en meer zicht op de output, via de beleids- en beheerscyclus. Het voorliggende ontwerp van decreet komt in essentie neer op een aanpassing aan dit Planlastendecreet.

2. Huidig Integratiedecreet

Het huidige Integratiedecreet bakent de doelgroep af. Het integratiebeleid wordt in dat decreet als een driesporenbeleid uitgetekend: een emancipatiebeleid, een beleid gericht op de toegankelijkheid van alle voorzieningen en een beleid gericht op samenleven in diversiteit. De decreetgever heeft ook uitdrukkelijk gewild dat het integratiebeleid een inclusief beleid is. Hiertoe werd een commissie integratiebeleid opgericht en een Vlaams expertisecentrum erkend en gefinancierd. Voorts werd nog een participatieorganisatie erkend en gefinancierd, evenals een organisatie voor telefoontolken, acht integratiecentra en acht sociale tolk- en vertaaldiensten. Op dit moment worden ook een veertigtal integratiediensten erkend en gefinancierd.

3. Consequenties voor het Integratiedecreet

De beoogde aanpassing aan het Planlastendecreet heeft een aantal consequenties voor het Integratiedecreet. De bepalingen voor de steden en gemeenten worden aangepast met het oog op meer lokale autonomie en steden en gemeenten krijgen de regierol. Hun administratieve lasten verminderen doordat het integratiebeleid deel uitmaakt van de meerjarenplanning. Voorts wordt gestuurd op resultaten en niet meer op middelen. De vrijheidsgraad verhoogt dus voor de lokale besturen. Belangrijk is ook dat er een flexibele instapregeling komt voor kandidaat-gemeenten, met jaarlijks de mogelijkheid om aan te sluiten. Er wordt voor de integratie dus duidelijk uitgegaan van de lokale context. Steden en gemeenten hebben immers het beste zicht op de mogelijke knelpunten, die trouwens sterk kunnen verschillen naargelang de context. Nu wordt de mogelijkheid gecreëerd voor een inclusief en integraal integratiebeleid op maat, met lokale autonomie en lokale regie als sleutelelementen.

Er komen ook aanpassingen voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. In het kader van dit decreet wordt de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) als het lokale bestuur van Brussel gezien. Het meerjarenconvenant van het integratiecentrum Foyer zal aldus worden afgestemd op de beleidsprioriteiten van de VGC. Inmiddels is dat al een eerste

maal en vrij succesvol verlopen. Dat convenant moet niet langer door zowel het college als de raad van de VGC worden goedgekeurd, maar uitsluitend door het college. Die regel geldt ook voor de andere lokale besturen.

Via artikel 32 wordt ingevoegd dat de bepalingen van het Planlastendecreet van toepassing zijn op het lokale integratiebeleid. Dat is een generiek artikel dat in de diverse sectorale decreten is opgenomen. In artikel 28 wordt gesteld dat de steden en gemeenten de regierol hebben over het integratiebeleid op hun grondgebied en dat de Vlaamse Regering de verdere invulling bepaalt van de regierol van de steden en gemeenten.

In het nieuwe artikel 29 wordt niet meer over integratiediensten gesproken, maar over integratiesubsidies. Op die manier wordt de regierol immers mogelijk gemaakt, met de al vermelde sturing op resultaten. Volgens artikel 29 kan de Vlaamse Regering binnen de beschikbare begrotingskredieten aan steden en gemeenten een integratiesubsidie toekennen. Verder wordt gestipuleerd: "De Vlaamse Regering kan voor de toekenning van een integratiesubsidie op basis van de strategische meerjarenplanning van de steden en gemeenten, een prioriteitsstelling opmaken, die met de volgende elementen rekening houdt: 1° de aanwezigheid en concentratie van de personen vermeld, in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°; 2° de mate waarin een achterstellings- en achterstandsproblematiek voorkomen.". Alle bepalingen over het convenant worden geschrapt. De resultaten worden immers opgenomen in de meerjarenplanning.

Artikel 30, §3, bevat een overgangsregeling voor steden en gemeenten met een integratiedienst. Verder is er een flexibele instapregeling om steden en gemeenten geen drie tot zes jaar te laten wachten op een integratiesubsidie. De Vlaamse Regering maakt de lijst bekend met de steden en gemeenten die in aanmerking komen voor een integratiesubsidie. Bij de aanvang van de meerjarenplanning 2014-2019 komen alleen steden en gemeenten die in het verleden al een subsidie voor een integratiedienst of voor het opstarten van een integratiedienst hebben ontvangen, voor een integratiesubsidie in aanmerking. In aanvulling op het Planlastendecreet wordt in de mogelijkheid voorzien om, in afwijking van de zesjaarlijkse lokale beleidscyclus, tussentijds in te stappen. De Vlaamse Regering bepaalt de verdere procedure daartoe.

4. Uitvoeringsbesluit

De minister meldt tot slot nog dat een uitvoeringsbesluit in voorbereiding is. Daarin zullen de Vlaamse beleidsprioriteiten worden geformuleerd, evenals de subsidieformule en de timing en procedure om tussentijds in te stappen. Voorts zal de regierol verder worden verduidelijkt. De timing is conform die van het Planlastendecreet.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

1.1. Tussenkomst van mevrouw Khadija Zamouri

Mevrouw *Khadija Zamouri* verwijst naar de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST) die geen reden ziet om het luik over de provincies niet in het voorliggende ontwerp van decreet op te nemen. VLABEST argumenteert dat conform de verplichtingen van het Planlastendecreet ook voor de provincies de nodige wijzigingen dienen te worden aangebracht. Mevrouw Zamouri vraagt waarom minister Bourgeois dit anders wil doen.

VLABEST ziet een nieuwe subsidieregeling opduiken, die in strijd zou kunnen zijn met het Planlastendecreet. De adviesraad vraagt zich af hoe de nieuwe subsidiestroom zich verhoudt tot andere subsidiestromen, welke voorwaarden er zullen gelden, en tot welke administratieve rompslomp dit aanleiding zal geven. Op basis daarvan vraagt mevrouw

Zamouri wat de reden is om tot 10 percent van het integratiebudget ter beschikking te stellen van de projectsubsidielijn 'Managers van diversiteit'. Kan de minister toelichting geven over de voorwaarden die hiervoor van toepassing zullen zijn?

VLABEST is ook erg kritisch ten aanzien van de regeling met betrekking tot de toekenning van subsidies. VLABEST vindt dat wie kan bewijzen dat hij bijdraagt aan de Vlaamse beleidsprioriteiten, daarvoor moet worden beloond. Volgens mevrouw Zamouri kiest de Vlaamse Regering ervoor te werken met parameters en legt zij vast dat enkel steden en gemeenten die al subsidies ontvangen voor 2014-2019, zeker zijn dat ze er nog een beroep op zullen kunnen doen. Vanuit de continuïteit van het beleid is dit de gemakkelijkste optie. Maar ook de Raad van State plaatst hier vraagtekens bij. Die stelt in zijn advies dat er tussen steden en gemeenten een belangrijk verschil ontstaat in de toegang tot het subsidiekader: "Ook al is de noodzaak tot continuïteit op zich een aanvaardbare doelstelling, lijkt het toch disproportioneel om ter realisering van die doelstelling andere steden en gemeenten elke vorm van subsidiëring te ontzeggen.". Hoe zal de minister tegemoetkomen aan deze kritiek van de Raad van State?

1.2. Tussenkomst van mevrouw Fatma Pehlivan

Mevrouw *Fatma Pehlivan* stelt vast dat dit ontwerp van decreet moet worden gesitueerd in het kader van het Planlastendecreet en de interne staatshervorming. Wat de rol van de provincies betreft, merkt zij op dat er een uitzondering wordt gemaakt voor de provincie Limburg. Zij citeert paragraaf 2 op pagina 5 van de memorie van toelichting: "De provincies kunnen, voor wat de gemeenschapsbevoegdheden betreft, enkel nog taken opnemen voor zover die hen bij wet of decreet zijn toevertrouwd.". Dit sluit aan bij de interne staatshervorming. Vervolgens staat er: "Zij kunnen de Vlaamse Regering wel vragen om bepaalde taken en diensten nog te blijven uitvoeren.". Hier gaat het om taken waarvoor het provinciebestuur al een werking heeft uitgebouwd en waarvoor het expertise heeft ontwikkeld.

Mevrouw Pehlivan zegt dat er in de commissie al herhaaldelijk discussies zijn geweest over de vraag waarom de provincie Limburg een uitzondering krijgt. Limburg heeft inderdaad een jarenlange expertise op het vlak van integratiebeleid, maar bijvoorbeeld de provincie Vlaams-Brabant heeft die expertise ook, terwijl zij die uitzondering niet krijgt. Mevrouw Pehlivan heeft het gevoel dat hier al een voorafname wordt gedaan op het decreet dat de hervorming van de integratiesector moet regelen. Waarom krijgt de ene wel de uitzondering en de andere niet?

De Raad van State en VLABEST hebben een kritisch advies geformuleerd. Met een aantal punten uit die adviezen werd geen rekening gehouden. De Raad van State meent dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds de steden en de gemeenten die al genieten van een subsidie en waarvan de continuïteit gewaarborgd wordt, en anderzijds de bijkomende steden en gemeenten die enkel in aanmerking kunnen komen voor zover er voldoende extra middelen op de begroting beschikbaar zijn. De Raad van State werpt de vraag op of dat verschil in behandeling verenigbaar is met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie. De Raad van State heeft daarom aanbevolen om artikel 30, paragraaf 3, van het ontwerp aan te passen. Ook VLABEST vraagt zich af of per decreet kan worden bepaald welke steden en gemeenten in aanmerking komen, want dat staat haaks op de mogelijkheid voor steden en gemeenten om tussentijds in te stappen. Mevrouw Pehlivan vraagt zich af of de minister met die standpunten nog rekening zal houden.

1.3. Tussenkomst van de heer Ward Kennes

De heer *Ward Kennes* sluit zich aan bij de technisch-juridische vragen. Hij maakt gebruik van de bespreking om de noodzaak van de hervorming van de integratiesector, waarover

een conceptnota bestaat en hoorzittingen werden georganiseerd, onder de aandacht te brengen. Het voorliggende ontwerp van decreet beoogt nog niet de grote hervorming van de sector. Hij kijkt dus uit naar het vervolg.

De rol van de strategische meerjarenplanning voor steden en gemeenten wordt door zijn fractie gesteund. Dit ontwerp ligt in de lijn daarvan, want het steunt op een goed geregisseerd lokaal beleid. Het huidige financieringssysteem van de lokale integratiediensten, op basis van een meerjarenconvenant, wordt verlaten. De steden en gemeenten zullen in de toekomst zelf bepalen of zij het lokaal integratiebeleid al dan niet via een afzonderlijke dienst vorm geven. CD&V steunt die aanpak waarbij gemeenten een grotere rol in het integratiebeleid krijgen toebedeeld.

De mate waarin een afwijkende regeling voor de steden Gent en Antwerpen opportuun is – in het bijzonder wat betreft lokale integratiecentra – moet nog in het Vlaams Parlement worden bekeken. Hij besluit dat hij erg blij is dat het Planlastendecreet nu ook op deze sector van toepassing wordt.

1.4. Tussenkomst van mevrouw Linda Vissers

Mevrouw *Linda Vissers* vindt het ontwerp van decreet een verbetering tegenover de huidige situatie, niet alleen omdat de administratieve rompslomp ook in deze sector zal verminderen, maar ook omdat nu op een lager, gemeentelijk niveau meer beslissingen over het integratiebeleid zullen worden genomen. Voortaan zijn de gemeenten zelf volledig verantwoordelijk voor het in hun gemeente gevoerde integratiebeleid, en dat is een goede zaak. Zij kunnen daarover door gemeenteraadsleden en kiezers gemakkelijker ter verantwoording worden geroepen.

Inhoudelijk gaat Vlaams Belang niet akkoord met het opzet van het Integratiedecreet. In tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden, stelt het integratiebeleid zich in de eerste plaats het samenleven in diversiteit tot doel. Het decreet en de uitvoering ervan stimuleren de eigen identiteit van allochtonen. Vlaams Belang is tegen de subsidiëring van een integratiebureaucratie waarvan het nut niet is bewezen en die als belangrijkste doel heeft zichzelf in stand te houden. De spreker hoopt dat via dit decreet ten minste een deel van deze integratiebureaucratie wordt afgeschaft en de middelen worden besteed aan projecten die echte integratie ten goede komen.

Mevrouw Vissers geeft enkele voorbeelden van projecten die in het kader van het integratiebeleid in Antwerpen worden georganiseerd en gefinancierd. Zij vermeldt het project ‘moskeegidsen’ en de trajecten voor sleutelfiguren uit Marokkaanse verenigingen die activiteiten voor hun achterban opzetten. Er wordt een ‘week van de diversiteit’ georganiseerd, die moet bijdragen aan ‘een positieve beeldvorming over brede diversiteit’. Zij stelt dat de allochtonen in deze acties worden benaderd als etnische groepen in onze samenleving, waardoor zij worden bevestigd in hun etnisch-religieuze identiteit.

Wat illegalen betreft, merkt de spreker op dat het integratiebeleid nog steeds gericht moet zijn op “de menswaardige begeleiding en oriëntatie van vreemdelingen zonder wettig verblijf”. Het Integratiedecreet bepaalt in artikel 3, ten tweede, het volgende: “Daarnaast richt het integratiebeleid zich ook op vreemdelingen zonder wettig verblijf, meer bepaald vreemdelingen die zich in België bevinden zonder wettig verblijfsstatuut en die wegens een noodsituatie begeleiding vragen.”. In artikel 4 staat: “Daarnaast omvat het Integratiedecreet ook een beleid dat gericht is op de menswaardige begeleiding en oriëntatie van personen als vermeld in artikel 3, tweede lid, prioritair gevoerd met betrekking tot gezondheidszorg en onderwijs en gericht op de oriëntering naar een zinvol toekomstperspectief.”.

Illegalen als doelgroep aanwijzen van het integratiebeleid vindt mevrouw Vissers een vreemde zaak aangezien personen zonder een wettig verblijfsstatuut in de eerste plaats

liefst vrijwillig en desnoods gedwongen, geacht worden om terug te keren naar hun land van herkomst. De minister heeft eerder aangegeven dat hij werk wil maken van een betere toeleiding van vreemdelingen zonder wettig verblijf naar de programma's voor vrijwillige terugkeer. Verder vindt hij het van belang dat de basisrechten van illegalen, in het bijzonder met betrekking tot gezondheidszorg en onderwijs, gewaarborgd worden. Dat staat echter niet te lezen in het ontwerp van decreet. Zullen al die integratieambtenaren dat wel op de juiste manier interpreteren en lokaal geen opvangbeleid voor illegalen organiseren door hen door te verwijzen naar allerlei sociale voorzieningen of welzijnsorganisaties? Op die manier steekt het Vlaamse integratiebeleid het federale uitwijzingsbeleid, voor zover daarvan sprake is, stokken in de wielen.

2. Antwoorden van de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand

Minister *Geert Bourgeois* herhaalt dat dit ontwerp van decreet het Integratiedecreet aanpast aan het Planlastendecreet. Het is de bedoeling de gemeenten niet langer op te zadelen met talloze planlasten. Hij verwijst naar het legislatuurplan, de nieuwe beleids- en beheerscyclus, meer autonomie en vrijheid voor de gemeenten, die zelf prioriteiten kunnen bepalen en niet langer door de keizer-koster in Brussel worden gecontroleerd. De gemeenten kunnen nu een beleid voeren rekening houdend met de realiteit en de prioriteiten in onderwijs, huisvesting, tewerkstelling enzovoort. Elke gemeente wordt geacht zelf voldoende inzicht te hebben in die prioriteiten. Vandaar de overschakeling van integratiediensten naar subsidies, aldus de minister.

De taak en de rol van de provincies zijn niet aan de orde in dit ontwerp van decreet. Het gaat hier louter om een omzetting van het Planlastendecreet. Er komt nog een ontwerp van decreet dat uitvoering zal geven aan de conceptnota Integratie en Inburgering, die al uitvoerig in de commissie is besproken (*Parl. St*. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1266/1-3).

De opmerkingen over het onderscheid dat in de conceptnota is gemaakt tussen bepaalde provincies, ligt in de lijn van het witboek Interne Staatshervorming. Op vraag van de provincies zelf wordt gezegd dat er een onderscheid gemaakt kan worden, dat er maatwerk kan zijn en dat niet alle bevoegdheden gelijklopend hoeven te zijn. Dit debat is al gevoerd naar aanleiding van het witboek en de conceptnota. Het zal opnieuw gevoerd kunnen worden bij de bespreking van het ontwerp van decreet dat uitvoering moet geven aan de conceptnota.

Er zijn ook vragen gesteld over 'Managers van diversiteit'. De decretale regeling dateert al van 1998. Er werd toen bepaald dat tussen 5 en 10 percent van de budgetten kan worden besteed aan projecten in dat kader. In 2009 werd het decreet aangepast, waarbij extra voorwaarden werden ingeschreven. Dat decreet zou op 1 januari 2011 in werking treden op basis van de uitvoeringsbesluiten die in 2010 zijn genomen. Ook in 2010 werd het oorspronkelijke artikel 43 gewijzigd via het programmadecreet. Omdat er op 1 januari twee decreten in werking moesten treden, is enkel het meest recente effectief ook in werking getreden. Deze jongste wijziging houdt in dat er nu sprake is van een bepaling dat het over maximum 10 procent mag gaan, in plaats van tussen 5 en 10 procent. De bijkomende wijziging van het decreet van 2009 was dus nooit ingevoerd. Er is dus geen nieuw artikel ter zake, aldus de minister. Er kan ten hoogste 10 procent worden toegekend, en ook de bijkomende voorwaarden, die al in 2009 werden goedgekeurd, worden nu geïmplementeerd.

Een en ander laat toe om met projecten oplossingen te zoeken voor een aantal zaken die worden gedetecteerd in de algemene Vlaamse maatschappelijke realiteit. De minister denkt dan bijvoorbeeld aan het succesvolle project van de inburgeringscoaches, dat nu loopt in tal van steden en gemeenten en daar vorm geeft aan de integratie. Momenteel is

er het project van de taalpromotie, er was ook de huwelijksmigratie. De minister stelt vast dat er in Antwerpen onlangs, los van 'Managers van diversiteit', een project is geweest van de allochtone gemeenschap zelf met betrekking tot het probleem van de huwelijksmigratie. Staatssecretaris De Block was daar aanwezig. De minister hoopt dat de thema's die zo worden aangekaart, verder reëel gevolg en uitvoering krijgen in de samenleving. Het lijkt hem best dat te blijven behouden. Die dingen zijn in beperkte mate complementair met wat nu mogelijk is. De budgetten daarvoor zijn immers heel beperkt.

De minister zegt dat hij rekening heeft gehouden met de adviezen van de Raad van State en VLABEST over een mogelijke ongelijkheid tussen de steden en gemeenten. Het artikel 15 is gewijzigd. De tekst luidde oorspronkelijk: "Bijkomende steden en gemeenten dan die, vermeld in het eerste lid, kunnen alleen voor subsidiëring in aanmerking komen op voorwaarde dat ze in hun strategische meerjarenplanning een lokale invulling hebben gegeven aan de beleidsprioriteiten van de Vlaamse Regering en voor zover er voldoende extra middelen op de begroting beschikbaar zijn.". Het deel van die zin dat tot verwarring leidde, is geschrapt en de mogelijkheid is gemaakt, in afwijking van de beleids- en beheerscyclus, dat een gemeente, geconfronteerd met de integratieproblematiek, elk jaar kan instappen. Er is dus gevolg gegeven aan die terechte opmerking. Er wordt, ten opzichte van andere sectorale decreten, een afwijking gemaakt op maat, precies om toe te laten dat wordt ingestapt in het systeem, om een antwoord te bieden op een probleem.

Minister Bourgeois verklaart dat het geenszins de bedoeling is om de steden en gemeenten die al een integratiedienst hadden, te bevoordelen. Het is niet zo dat zij automatisch recht hebben op een integratiesubsidie omdat ze al een integratiedienst hadden. Ook voor hen gelden dezelfde minimumvoorwaarden. Ze moeten voldoen aan de decretale bepalingen.

De minister gaat ervan uit dat hij met de wijziging van artikel 15 voldoende gevolg geeft aan de opmerkingen van de Raad van State met betrekking tot mogelijke ongelijkheden. Bovendien lijkt het hem beleidsmatig veel beter om daaraan gevolg te geven, omdat anders de gemeenten die een integratiebeleid vorm willen geven, worden verplicht om veel te lang te wachten met instappen. Dat wordt meteen opgelost.

Wat de opmerkingen van mevrouw Vissers op lopende projecten betreft, antwoordt de minister dat hij niet alle projecten in steden en gemeenten kent. Hij wil wel dat de regiefunctie daarvoor naar de steden en gemeenten gaat, omdat die het best geplaatst zijn om de noden te kennen. Lokaal worden er projecten gekozen die ook de verantwoordelijkheid zijn van de steden en gemeenten.

De bepaling over illegalen is niet nieuw. Het toeleiden tot een nieuw perspectief voor illegalen kan erin bestaan dat men hen toeleidt naar het herwinnen van een toekomst in hun thuisland, een terugkeer dus. Maar dat hangt samen met het federale beleid, waar de bevoegdheid ligt voor de toegang tot het traject en de verwijdering uit het traject. Minister Bourgeois hoopt dat de periode tussen die twee momenten almaar korter wordt en wijst erop dat er werk wordt gemaakt van het verkorten van de procedures.

De decreetgever heeft destijds gewild dat mensen, ook al zijn ze hier illegaal, nog altijd dringende medische hulp kunnen krijgen en dat minderjarige kinderen toch onderwijs kunnen krijgen. Dat staat ook in de memorie van toelichting. Het betreft een humane maatregel. Het slaat niet op bevoegdheden met betrekking tot toegang tot het traject of verwijdering uit het traject, want dat is een federale verantwoordelijkheid. Het belet niet dat hier intussen mensen zijn, al dan niet in illegale toestand, die dringende medische hulp nodig kunnen hebben. Daaraan wordt tegemoetgekomen met dit ontwerp van decreet, volgens de wens van de decreetgever destijds.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 2 tot en met 24

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

IV. EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid en het decreet van 30 april 2009 tot wijziging van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden, wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Linda VISSERS,
waarnemend voorzitter

Khadija ZAMOURI,
verslaggever